

TASTE OF LIMMUD

הישן יתחדש והחדש יתקדש

...hajasjan jitchadesj wehechadasj jikadeesj...

...wat oud is wordt vernieuwd en wat nieuw is wordt geheiligd...

Rav Kook, de eerste opperrabbijn van Israel

Igrot Haraya, Iggeret 164

Sjabbat 17 juli / 13 menachem-av 5770

Sidra Waëtschanan, Devariem [Deuteronomium] 3:23-7:11

Tanach blz. 357-366

Haftara voor Sjabbat Nachamoe: Jesjaja 40:1-26

Tanach blz. 865-867

Vertaling: Ted Musaph-Andriessse

www.limmud.org/publications/tasteoflimmud/5769/Vaetchanan/

WAËTCHANAN

Deze sidra bevat twee van de meest bekende passages uit de hele Tora - de herhaling van de Tien Uitspraken (Geboden) (5:6-21) en de eerste regels van het Sjema (6:4-9). Ook bevat die vermaningen aan Israel om zich aan de geboden van God te houden.

Waëtschanan – Deborah Masel Miller

Deborah Masel Miller is leraar en schrijver met speciale belangstelling voor de joodse mystiek. Ze geeft regelmatig les voor joodse en interkerkelijke organisaties en schrijft in diverse bladen en tijdschriften. Gedurende de laatste zes jaar heeft ze les gegeven over de sidra van de week. Zij is actief betrokken bij Limmud Oz in Australië sinds de oprichting.

“*Waëtschanan* - En ik heb de Eeuwige gesmeekt...” (Devariem 3:23).

Nachamoe, nachamoe ami (Jesjaja 40:1-2) - Troost, troost, mijn verwoeste en verbrijzelde volk; breng ze naar een kamer verder dan troost, waar ik gebed ben en pijn..

Hoor Israel wanneer Mosjee je leidt naar Mijn huilkamers; hoor hem pleiten: O God, open mij lippen...[\[1\]](#) Altijdaanwezige, laat mij oversteken...[\[2\]](#) laat mijn onderricht neerdalen als regen...

[\[3\]](#)

Generatie na generatie... Oren die God hoorden spreken vanuit vuur, horen nu hoe Zijn milde regen

neerdaalt op hun toekomstige velden. Ogen die zagen hoe de berg tot in het hart brandde, zien nu het goede land aan de overkant van de rivier; maar niemand hoort het breken van het hart; ze zien niet het gezicht dat eens gezicht tot Gezicht in verwondering terugblikte en met vrees vooruit keek.

Deze man Mosjee, die geboren was om apart te staan, pleit voor zijn volk. Ik zal de wereld vullen met gebed, zei hij op dat andere hoogtepunt, voordat ik U die laat overstromen met Uw pijn[4]. U zult genade schenken aan wie U genade wilt schenken[5], Ik zal uw wegen nooit kennen[6], maar toch zal ik niet kiezen voor een afgezonderd Edenbestaan als de dronken Noach[7] noch zult U van mij een groot volk laten maken. Schrap mij uit het boek dat U geschreven hebt[8]. Ik zal een andere troost smeden. Als ze alleen maar zouden willen luisteren zou ik hun leren troost te vinden in het effenen van een weg door de woestijn voor U en het verwijderen van elk struikelblok[9]. Om U lief te hebben met heel hun hart, heel hun ziel en al wat in hun vermogen ligt[10], in pijn en in ziekte, in hun verlangen en hun nederlaag...

O, ik wou dat ik vleugels had gelijk een duif. Dan zou ik wegvliegen en tot rust komen, wegtrekken en in de woestijn verblijven... snel zou ik beschutting zoeken van de stormwind en het tumult...

Rav-lach – Genoeg[11], zei de Eeuwige tot Zijn vriend Mosjee. Neem genoeg met je verlangen; laat het daar zweven boven de blinde duisternis van Mijn nacht. Ach, Mijn gewonden duif, laat je verlangen Mijn lof zingen daar vandaan, totdat je volk leert jou te dragen op de arendsvleugelen van het gebed.

(Uit *In the Cleft of the Rock: Writings on the Five Books of Moses*, van Deborah Masel)

Een andere invalshoek – Het Taste of Limmud Team

Dit jaar vieren we op 20 juli Toe be-Av (NB niet Tisja Be-Av). Het is een klein feest dat in de Misjna vergeleken wordt met Jom Kipoer en beschreven wordt als een vreugdevol feest. In het oude Israel was het de gewoonte dat op de 15^e av “de dochters van Jeroesjalajim zich kleedden in geleende linnen jurken (om niet de ogen uit te steken van de meisjes die zelf geen mooie kleren hadden) om te dansen in de wijngaarden” en “wie geen vrouw had, kon daar een bruid vinden”(B. Talmoed Taäniet 31a).

Het lijkt vreemd zo'n heuglijke dag te hebben al 6 dagen na Tisja be-Av, de zwaarmoedigste dag van het joodse jaar. Maar het is nu juist de link met Tisja be-Av die maakt dat Toe be-Av een dag van viering wordt. Op Toe be-Av stopte het sterven van degenen, die de uittocht uit Egypte hadden meegemaakt en die ter dood veroordeeld waren wegens de zonde van de verspieters (die juist op Tisja be-aAv plaatsvond).

Zo zien we waarom de vergelijking met Jom Kipoer opgaat. Op Jom Kipoer kwam Mosjee de berg Sinai af met het tweede paar stenen tafelen waarmee de vergevingsgezindheid van God jegens Israel aangetoond is. Ook de vreugde van Toe be-Av betekent dat ondanks onze onredelijkheden God zich weer vergevingsgezind heeft getoond.

- [\[1\]](#) Tehiliem (Psalm) 51:17
- [\[2\]](#) Devariem 3:25
- [\[3\]](#) Devariem 32:2
- [\[4\]](#) Sjemot (Exodus) 32:10-14
- [\[5\]](#) Sjemot (Exodus) 33:19
- [\[6\]](#) Sjemot (Exodus) 33:12-13
- [\[7\]](#) Beresjiet (Genesis) 9:20-21
- [\[8\]](#) Sjemot (Exodus) 33:32
- [\[9\]](#) Jesjaja 57:14
- [\[10\]](#) Devariem (Deuteronomium) 6:5
- [\[11\]](#) Devariem (Deuteronomium) 3:26